

O PLASTOVÝCH LAHVÍCH, KTERÉ MĚLY KLAUSTROFOBII

Mateřská škola Pohádka, Šumperk

Pedagog (projekt zaslal): Lenka Komárková

Projekt

POSTUP REALIZACE

- Děti jsou soustavně vedeny k třídění odpadu, šetření energiemi i ke zpracování odpadových materiálů.
- Děti si připravily pohádku „O plastových lahvích, které měly klaustrofobii“
- Samy si připravily rekvizity – žlutý kontejner na plasty, sukýnky z nastříhaných plastových lahví, odpad z plastu. Žlutý kontejner na plasty vyrobily z krabice, kterou pomalovaly žlutou barvou a polepily vystřiženými „výrobky“ z plastů z reklamních letáků. Sukýnky jsme vyrobili tak, že jsme nastříhali proužky z plastových lahví, ty jsme připevnili na gumu a jako podklad sloužil pruh měkké látky. „Odpad z plastu si přinesly děti z domu – kelímky od jogurtů, obaly od čínských polévek, plastové obaly od různého dalšího zboží. Ve spolupráci s rodinou si přinesly i odpovídající oblečení k sukýnkám.
- Děti se naučily text pohádky.
- Pohádku děti zahrály ve všech třídách v naší mateřské škole, plánujeme hrát pohádku i rodičům na školní zahradě při vhodné příležitosti (Den Země, Den dětí...) a také partnerům školy (sponzor Lesy ČR, s. p., představitelé města...).

TEXT POHÁDKY

O PLASTOVÝCH LAHVÍCH, KTERÉ MĚLY KLAUSTROFOBII

V jednom útulném domečku s pěknou zahradou žila velká rodina. Lidé ze širokého okolí této rodině říkali ekorodinka, protože se proslavila tím, že důkladně třídila odpad. Ve svém domě měli vyhrazené místo, kam ukládali plasty, papír, sklo, než tento odpad odnesli do příslušných kontejnerů.

V jednom rohu této třídící místnosti si lebedila velká žlutá taška. Čekala zde na další přísun plastového odpadu, lahví od minerálek, kelímků od jogurtů a dalšího odpadu z plastu.

Přišla sobota a to byl vždy velký den sešlapávání plastových lahví. Několik lahví povalujících se po zemi si raději ten den přivstalo. Naskákaly do připravené žluté tašky, tak jak byly-nesešlápnuté. Ostatní nespokojené lahve poskakovaly kolem a povykovaly: Hej! Pustte nás dovnitř! I my se chceme nechat odnést do toho pověstného žlutého kontejneru!

Lahve v tašce si však lebedily a volaly: To máte smůlu! Tady už není místo! Na odjezd do žlutého království si budete muset počkat další týden!

Nejprůbojnější plastová lahev se jmenovala Jiřina. Byla to lahev od Poděbradky. Neposkakovala kolem tašky tak zmateně jako ostatní lahve, raději použila svého zvučného plastového hlasu: Tak se podívejte, dámy! Pěkně si teď z té tašky vystupte a nechte se dobrovolně sešlápnout naší Ekorodinkou! Trable budou vyřešeny a my se do tašky vejdemo všechny.

Plastové lahve uveleбенé v tašce však začaly argumentovat tím, že se nechtějí s nikým mačkat a hrát si na sardinky.

Když ale viděly, že důraznou lahev Jiřinu z Poděbrad tímto důvodem příliš nenadchly ani neobalamutily, začaly vyprávět o tom, jaký strach mají ze stísněných prostor, že prý jsou tuze klaustrofobické. Jiřina byla sice prázdná, ale ne hloupá. Byla neoblomná. Moc dobře věděla, že cesta k nejbližšímu kontejneru nebude trvat déle, než 5 minut. Nakonec tedy ty náfukey vysypala z tašky ven. Žádná z plastových lahví tak neunikla sešlapávání členů ekorodinky.

Rázem se do tašky vešly všechny lahve a ještě trošku místa jim nakonec zbylo. Vše tedy bylo připraveno k odjezdu do žlutého kontejneru.

Rodinka se rozloučila s plastem a popřála mu hodně štěstí při dalším zpracování a využití. Lahve se rázem ocitly pod žlutou střechou kontejneru na plasty. Ale co to? Jsou tu opravdu správně? Byla tu spousta obyvatel různých barev, tvarů a velikostí. Za barikádou kelímků od jogurtu se krčil kus bílého polystyrénu a pátil po nich jednu kuličku za druhou.

„Vetřelci! Vetřelci!!!“ Zelení, zmačkaní! Odejděte! Co tu chcete!

Do toho sporu musel chtě nechtě vstoupit mikroténový pytlík s průhledným pohledem. Jeho klidný a vyrovnaný hlas ukazoval na jeho inteligenci. „Poly, přestaň, no tak Poly!“ Jeho slova patřila právě tomu polystyrénu, který se svými bílými kuličkami strefoval do lahví velice úspěšně. Mikroténový pytlík toho měl na srdci však více: „Vítejte, plastové lahve, ve žlutém plastovém království jste tu zcela správně. Nenechte se zmýlit tolika různými tvary a barvami. Možná si při pohledu na obal Mozzarely připadáte jako v Itálii. Nebo vás snad mate obal od čínské polévky? Ne, nebojte se, nejste v cizí zemi. Nenechte se zastražit mnoha kelímky od jogurtů, Ramy nebo Perly. Patříte sem, tak jako my všichni. I když jsme různých tvarů, barev i velikostí a každý jsme měli jiný úkol, přes to všechno jsme jedna velká plastová rodina. Pokud jste se díky správným lidem dostali až sem do žlutého království, váš život ještě nekončí. Dalším zpracováním- recyklací, ušetříme životní prostředí zbytečné zátěže. Nebudeme se muset nudit pomalým rozkládáním v přírodě několik stovek let. Navrhují tedy oslavu na počest ekorodinky i nás všech. Oslavíme přivítací ceremoniál nových plastových přírůstků do našeho plastového království!“

Nakonec si tedy všechny plastové prvky připily posledními kapkami minerálky, které vyždímaly z právě příchozích lahví.

Čas v království jim pěkně plynul. Bouřlivé oslavy se konaly pokaždé s příchodem každého kousku plastu.

A kdoví, po recyklaci a další službě se třeba ty samé plasty setkají v podobě jiných tvarů a barev v tom samém žlutém království.

